

30-10-940

Yengeciğim,

Aylar geçti, işlerimi takip etmek, iyi ve paralı bir vazife alabilmek hırsıyla gözüm dünyayı görmedi, hatırını bile soramadım. Ben böyle egoist bu kadar vefasız değilim Piraye ama haksızlık yapmalarına çok canım sıkıldı. Bunun önüne geçeceğim diye çok uğraştım, hâlâ da çırpınıp duruyorum ama nafile.. Kös dinlemiş herifler, bildiklerini okumakta devam ediyorlar, laf anlatamıyorum. Ve Maliye Vekâleti beni istismar edip gidiyor: Bilmem daha ne zamana kadar uğraşacağım. Nazım'ın Çankırı'da olduğunu duyduğum zaman onu gider, mutlaka görürüm diyordum.. Halbuki bir mektup bile yazamadım. Bu hareketimde lekelenmiş görünmenin, takibata falan uğramanın o aşağılık korkusu var mı bilmem? Eğer böyle ise bile çok görme yengeciğim. Evlendikten sonra biraz daha korkak ve maddi oldum.

Geçenlerde birileri senin hapsoldüğünü duyduklarını söylediler. Buna inanmadım çünkü Rasih seninle bir gün evvel telefonla konuştuğunu söylemişti. Nazım'ın Bursa'ya nakledilmesi ihtimalini Rasih'ten işittikten sonra böyle bir müracaatın vuku bulduğunu başka yerden de duydum. Benim herhangi bir teşebbüsüne bile lüzum kalmadan haklı ve kanuni olan bu müracaatın is'afî çareleri zaten aranmakta idi. Her halde bir çare bulunacağını umuyorum.

Bin bir kafa meşguliyeti, bin bir dert arasında seni sıkmış olmaktan korkmasam vaat ettiğin o, "Topal Yunus" şiirini isterdim. Ama, yok.. Şöyle kolay, rahat ve üzüntüsüz bir şekilde imkân bulursan yap bu işi... Bunun beni pek memnun edeceğini tahmin edersin.

Karım da, annem de yanımda.. 45 liraya iki odalı bir ev buldum. Aldığım 105 lira ile geçinmeye çalışıyoruz. Ankara'ya yolun düşerse bize misafir olursun değil mi?

Annem senin için, Nazım için bol bol dua etmekte.. Şemsa'nın da benim de selamlarımızı, saygılarımızı, sevgilerimizi ve iyilik dileklerimizi kabul et, canım yengeciğim.